



Televíziós ápolónő A Medicor Művek műszaki fejlesztési tervében első helyen áll a televíziós betegmegfigyelés korszerűsítése. Ennek első állomása az orvosok munkájának megkönnyítését és biztonságát szolgáló vizuális megfigyelés, amit különböző regisztráló berendezések egészítenek ki. Ezzel az újtással jelenleg kísérleteznek és emellett foglalkoznak a röntgenegyenlítő televíziós visszaadásával. — Képközlő: A Szabolcs utcai kórház traumatológiai osztályán televíziós megfigyelés alatt állnak a súlyos betegek.

Kilencezer traktor, 1200 kombájnnal

3,6 milliárd forint a mezőgazdaság gépesítésére 1964-ben

Mezőgazdaságunk gépesítése az idén részben túl is haladja a második öt éves tervben 1965-re előirányzott szintet: egy katasztrális hold szántóterületre a jövő évre tervezett 6,5 helyett márciusban az esztendőben 6,7 normálhold gépi munka jut.

A mezőgazdasági géppark növelésére a népgazdaság 1964-ben több mint 3,6 milliárd forintot fordít. A nagyüzemi gazdaságok 1200 gabonakombájnt kapnak, valamennyit a jól beszállított, a jövő évre tervezett 6,5 helyett márciusban az esztendőben 6,7 normálhold gépi munka jut. A mezőgazdasági géppark növelésére a népgazdaság 1964-ben több mint 3,6 milliárd forintot fordít.

A mezőgazdasági üzemek traktorállománya csaknem 4200 erőgéppel bővül. A beszerzés azonban ennek több mint a kétszerese, csaknem 9000 darab, mivel 4500 korszerűtlen, elhasználatott traktort kicserélnek. A mezőgazdaság összes traktorainak több mint 60 százaléka a szövetkezetek tulajdonában lesz. A traktorokhoz a mezőgazdasági üzemek mintegy 30 000 különböző talajművelő és más munkagépeket, ezen belül 9000 ekét és 2000 vetőgépet szereznek be.

A nagyüzemi gazdaságok 1200 gabonakombájnt kapnak, valamennyit a jól beszállított, a jövő évre tervezett 6,5 helyett márciusban az esztendőben 6,7 normálhold gépi munka jut. A mezőgazdasági géppark növelésére a népgazdaság 1964-ben több mint 3,6 milliárd forintot fordít.

költségeit. (Például kohászat, villamosenergiaipar stb.)

Ahhoz, hogy ezek az óriási beruházási összegek gyorsan megtérüljenek, e berendezéseket minél jobban ki kell használni. A modern termelőberendezéseket pedig általában csak akkor használhatjuk ki megfelelően, ha rajtuk a korábban elképzeltnél lényegesen nagyobb szériákban gyárthatók a termékek. E szériák nagyságát néhány adat eléggé érzékeltetheti szemlélteti: Modern középüzemekben gyártott átlagos évi szérianagyság (zárójelben a hazai adatok):

Tehergépkocsi	15 000	(3650)
Traktor	20 000	(2550)
Silókombájn	50 000	(1940)
Motorkerékpár	100 000	(50 000)
Varrógép	500 000	(50 000)

E Néhány kiragadott példa úgy gondolom érzékelteti a modern szériák nagyságát, de azt is, hogy Magyarországon csak akkor van értelme ilyen nagyságrendben termelni, ha gyártmányainkkal nemcsak a belső, hanem a külső piac szükségleteit is ki akarjuk elégíteni. Marógépből például mi nem gyártunk több ezres szériát, mégis az évi termelésünknek kb. 10 százaléka fedezi az itthoni szükségletet. Ha nem választjuk azt az utat, hogy a marógéptermelésünket lecsökkentsük a jelenleginek a tized részére — márpedig ezt nem választjuk, hiszen a termelés rendkívül drága, gazdaságtalan lenne —, akkor arra kell törekednünk, hogy a gazda-

Egyszerű, jó dolgok

a paprikafeldolgozó vállalat pártszervezetének készülő munkatervében

Nincs hivatalos jellege ennek a beszélgetésnek, amibe belecsöppentem. Csak afféle alkalom születte tanácskozás, de a téma fontos. A hang közvetlen, vagy hevesen vitatkozó, ahogy a mondandóval kívánja. Kerestelen sző, s egyben baráti is, ahogy ez itt a paprikafeldolgozó vállalatnál a vezetők között szokás. Az MSZMP városi bizottságának ülésén hallottuk kollónkat, Kollányi Dezsőt, a pártszervezet titkárát tájékoztatta a főmérnököt, a terosztály, a műszaki osztály vezetőjét és a főtechnológust arról, hogy a munkaerőhiányt Szegeden új dolgozók felvételével nem lehet teljes egészében megoldani, s a paprikafeldolgozó vállalat sem számíthat csúcsidegességben 300 munkás felvételére.

Érvek és ellenérvek

Gyűlnék az érvek és ellenérvek a kis csoport felett, nehezen barátkoznak a „nincsel”, bár már tavaly nyáron is tapasztalták, hogy jóval kevesebb a munkavállaló, mint a korábbi években. Kevesen vállalkoznak paprikafűzésre, vagy az itteni üzemi munkára. Az idén tehát méginkább a „segíts magadon...” elv szerint kell cselekedni.

— Elébe kell menni a holnapnak! — állapítja meg a párttitkár — ez most a többieknek is azt jelenti, hogy a munkaerőhiányt ellensúlyozására a műszaki fejlesztésre, a munka- és üzemszervezésre még nagyobb gondot kell fordítani. E gondolat felvételére számukra éppen időszerű, hiszen máris indulnak, hogy a szomszéd szobában tanácskozzanak és végleges formába öntsék a vállalat műszaki intézkedési tervét. Előbb azonban a műszaki osztályvezető vázolja a várható intézkedéseket:

— Új leveskonyhát akarunk építeni, mert az eddigi ideiglenes jellegű volt. A profilozás során Szegedre került teljes egészében a levesporgyártás. Jövőre már nagyobb mennyiséget szeretnénk exportra is szállítani. Reméljük, hogy az első 16 vonos szovjet exportszállítmányt újabbak követik majd.

Lássuk a megoldást!

— Lássuk az új, termelékenyebb gépek, berendezések beszerzésének, készítésének tervét, amelyekkel a hiányzó munkásokhoz pótoljuk majd! — kéri a párttitkár. — Már is sorolja a kérdéseket:

— Vásárolunk három csomagológépet, ugyanennyi emelővillás targoncát, hogy még jobban kihasználhassuk

ezeket a gépeket, 40 ezer négyzetméter utat burkolunk aszfalttal. Két szállítóvonalat szerelünk fel a szárítógépekhez, ezzel gépesítjük az adagolást. Az elmúlt évben újfajta gépi szitát kísérleteztünk ki, ebből most négyet vásárolunk és teljesen megszüntetjük a kézi szitálást. A makói telepre új hagymahámzó gép kerül. Ez a gép prototípus. Annnyit tudunk róla, hogy hőeljárással tisztítja meg a hajtót a hagymát. Ilyen nagykapacitású hagymahámzó gépre már régen vágyunk, s az idén különösen nagy szükség lesz rá, hiszen 700 vagon vörshagymát dolgozunk majd fel.

Még sorolná hosszasan a „miből mi lesz-t”, de a műszaki intézkedési tervet készítő értekezletre invitálják a többiek. Így hát kettesben folytatjuk a beszélgetést, ami többnyire arról áll, hogy Kollányi elvtárs hangosan szövegeti a pártszervezet munkatervét, a termeléssegítés hoganiját, amit a legközelebbi vezetőségi ülés, majd a taggyűlés elé terjeszt. Előtte a pártbizottsági ülésen kényszerűleg jegyez. Sorolja a tennivalókat, amelyek első sorban a munkaerőhiányt hivatottak ellensúlyozni.

Segítenek-e a családtagok?

Már az első mondatból érezni, hogy nem akar különös dolgokat csinálni. Nem számít a munkástoborzásban nagy csinnadrattára, újsághirdetésekre, hanem csak egyszerű, szürke dolgokra. Például?

— Javasoljuk a vállalat vezetőségének, hogy szervezzenek a csúcsidegben 4-6 óráig munkásokat olyan aszónyok foglalkoztatására, akik ma még háztartásban dolgoznak, de szívesen vállalnák munkát néhány hónapra, ha nem is teljes napi elfoglaltsággal.

Csak úgy maga elé szórja a szavakat, mintha önmagával vitatkozna:

— Mi lenne, ha saját munkáinkhoz fordulnánk segítségért. Rájuk mindig számíthatunk, bizonyára most sem csatlakoznánk. Tölük, pontosabban családtagjainktól kérnünk segítséget, az otthon levő, munkakepes családtagokra számítanánk, s kérnünk, hogy a harmadik negyedévben segítsenek.

Az elmúlt év már szorított ebben az üzemben, hiszen 200 munkással kevesebb dolgozott a különböző üzemszervezetekben, mint a tervezett. S csak azért nem többlet, mert kiszélesítették a vidéki telephálózatot. Szörégen, Rózsán és Mórahalmon most a téli hónapokban is dolgoznak az emberek. Több-

nyire termelőszövetkezeti tagok, akik nyáron paprikát termeltek, most a feldolgozásban is részt vesznek. Az idén Csongrád megye után Békés megyében, Mezöhegyesen, vagy Mezökovácsán szerelnének új telepelyet létesíteni.

Így gyűlnék a gondolatok és formálódnak a határozati javaslatok. De, hogy ne csak papírra vetett szavak maradjanak, ezeket meg kell beszélni az emberekkel, hogy mindenki magának vallja, vezető és munkás egyaránt. Ez a gondolat már nem új, régi gyakorlat ebben az üzemben. Hallgatni az emberekre, tanácskozni velük, segítségüket kérni. Egy időben a termelési tanácskozással, ahogy mondani szokták, hadilábon álltak. Összevontan tartották, vagy egyszerűen hangszórókon továbbították a mondandókat a különböző munkatermekbe. Erről a módszerről csakhamar kiderült, hogy nem alkalmas a tömegek mozgósítására. Itt is az vezet célszerűen meghányják-veleik az üzemszervezők gondját-baját, tennivalóit.

Nincs üresen járó malom

Ez a szellem sugárzik a párttitkár mostani fejtegetéseiből. A korábbi munka eredményéből már ismerem s most csak erősödik bennem a gondolat: a paprikafüvés gépek, s a pártmunka malma sem jár üresen. Az elmúlt évben, vagy a közelmúlt esztendőben, amikor egymás után nyerték el az üzlem címet, nem hallottunk itt frázispuffogtatást, üres politikai szólamokat, de annál többet a gazdasági feladatokról. Most is a szerénység, s az egyszerű jó dolgok jellemzők a gazdasági ismertetésén túl.

Nem folytatom tovább a felsorolást, pedig még sok jó van az itteni elgondolásokban. De hadd tegyem hozzá, itt sem minden fenékgig tejfel. Van még közöm-bösség, pazarlás, akadnak még zavaros fejek. Önelégültségre semmi ok. Éppen ezért jó dolog nagyobb gondot fordítani a párt gazdaságszervező tevékenységén belül a termelési agitációra, a felvilágosító munkára. Erről se feledkezzenek meg az itt dolgozó kommunisták!

Lehet, hogy ezzel bővül a munkaterv, szaporodnak az egyszerű jó dolgok, de sok ilyen kis dologból lesz a mindenre kiterjedő pártszervezeti tevékenység, s így válthatják fel aprópénzre a gazdaságpolitika helyi szásait, amelyből végül is a termelési értéket, a tervteljesítést jelző számok, milliók lesznek.

Nagy Pál

Átadta megbízólevelét a Belga Királyság első magyarországi nagykövete

Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke szerdán fogadta J. J. L. Pierre Vanheerswynghels rendkívüli és meghatalmazott nagykövetet, a Belga Királyság első magyarországi nagykövetét, aki átadta megbízólevelét.

A megbízólevelét átadásánál jelen volt Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára, Mihályfi Ernő, az Elnöki Tanács tagja, Péter János külügyminiszter, Kovács Imre vezérőrnagy és Gergely Miklós, a Külügyminisztérium protokollosztályának vezetője. J. J. L. Pierre Vanheers-

wynghels nagykövet és Dobi István a megbízólevelét átadásakor beszédet mondott.

A megbízólevelét átadása után a nagykövet bemutatatta Dobi Istvánnak a kíséretében megjelent Cyriel Lemmens első titkár, Paul Sailliez irodavezetőt és Christine Mi-szewski irattári titkár.

Az Elnöki Tanács elnöke ezután szívélyesen elbeszélgetett a nagykövettel. J. J. L. Pierre Vanheerswynghels nagykövetet megbízólevele átadása után a Hősök téri megkoszorúztatta a magyar hősi emlékművet.

Békésen!

Ma már a hívősen tárgyalog külföldi újságírók közül is sokan elismerik: nagyszívű, lelkes nép a magyar. Ez a nép ezredes történelme során sokszor igazolta már ezt a véleményét. És igazolja újra meg újra, legutóbb például, amikor ismertté vált Hruscsov üzenete a világ államfőinek és kormányelnökeinek, az egész ország szívből fakadó igent mondott rá! Helyeselte azt a javaslatot, hogy minden területi vitát és határkérdést — békésen kell megoldani!

Békésen!

És most, amikor Hruscsov javaslatára Kádár János, a Minisztertanács elnöke válaszolt, minden hazáját vezető, értelmes magyar férfi és nő újra igent mond. Ez a nép helyesli pártjának és kormányának politikáját, Aláírja intézkedéseit. Egy vele, mert helyesen irányítja az új társadalom felépítésének történelmi munkáját s a vezetés helyességét meggyőző, önmagukért beszélő sikerek igazolják.

Ha van nép, amelyik sokat szenvedett már a nagy kérdések békésen megoldási kísérlete miatt, a magyar ilyen nép. Ez a nép nem hisz többé az erőszakban, nem óhajt véres háborúban szembekerülni más népekkel, s noha egyáltalán nem pacifista, odaadó és következetes híve a békének, a népek barátságának. Hisz az emberi értelemben, amely minden problémát képes megoldani a legteljesebb humanizmus szellemében.

Békét akarunk!

Mi súlyos évszázadokon át voltunk elnyomottak. Mi nagyon jól megértjük, mi az a nemzeti elnyomottság. Ezért vagyunk képesek még lekesebben, mint sokan mások, kiállni az elnyomott gyarmati népek szabadságáért. Mi nagyon jól tudjuk, micsoda emésző szenvedélyeket képes rászórtani egy népre az erőszak elvének való behódolás.

Amikor tehát Kádár János válasza elment Moszkvába, vele ment a magyar nép határozott, egyértelmű, szívből és lélekből fakadó helyeslése is. A Minisztertanács elnöke az egész névben szólott. Egyek vagyunk kijelentéseivel. És úgy érezzük, hogy a dolgos hétköznapok sodrában ez az állásfoglalás megint gazdagította jóhírünket, öregbítette nemzeti becsületünket.

Magyarország a béke országa, a magyar kormány a békés építés-kormány, és a magyar nép, tettkező érezvén kormányt állásfoglalását — vidámabb szívvvel dolgozik tovább.